

1915 se je potopila v bližini Honolulu ameriška podmornica »F 4« s 25 možmi. Čoln je tičal 90 m globoko, a so ga dvignili z največjimi napori.

Na Francoskem.

Ko se je potopila leta 1912 francoska podmornica »Vendemiaire«, je razpisalo francosko mornariško ministrstvo 100.000 frankov nagrade onemu, ki bi iznašel napravo, s katero bi bilo mogoče oteži grozne smrti moštvo iz potopljenih podmornic. Razpisana nagrada ni rodila nobenega uspeha. V Franciji so se zgodile v mirnih časih težke nesreče s podmornicami. Dne 16. oktobra 1906 se je potopila podmornica »Lutin« in z njo vred 16 mož. Štiri leta pozneje je ponesrečila pri vajah v luki Calais podmornica »Pluviose« in je bilo 42 mož ob življenje.

V Nemčiji.

V Nemčiji se je potopila pri Kielu 1. 1911 podmornica »U 3«. Vzrok nesreče je bil napačno montiran vijak za zračenje. Takoj so pričeli z rešilnim delom in so potegnili skozi cev za torpediranje 25 mož. Ostali so v čolnu vedno še trije častniki in krmar. Ko so se prerili tudi do teh, so jih našli že za-dušene.

V Rusiji.

V Rusiji se je zgodila prva nesreča s podmornico leta 1904. Tedaj se je potopila v bližini Kronstadta podmornica »Delfin«. Omenjeni čoln se je podal na vajo, morje je bilo čisto mirno in daleč na okrog ni bilo videti nobene druge ladje. Naenkrat je izginila podmornica v globočino in se ni dvignila nikdar več. Še istega leta se je potopila v Črnem morju podmornica »Kambala«, ker je trčila ob rusko oklopno križarko.

Kljub napredku v tehniki še do danes niso iznašli sredstev, ki bi onemo-

gočala številne nesreče s toliko dragocenimi podmornicami.

*

Pobrežje pri Mariboru. Pogrebno društvo za Pobrežje in okolico ima v nedeljo dne 5. t. m., popoldne in zvečer svojo vsakoletno veselico, ki se vrši na vrtu gostilne Koc (prej Simonič) na Pobrežju. Čisti dobiček gre v posebni fond. Člani in drugi, pridite!

Marija Brezje pri Mariboru. Prostovoljna požarna bramba ima v nedeljo dne 5. t. m. popoldne svojo tombolo z 6 velikimi in 150 manjšimi dobitki. Prireditev se vrši pri g. Klasiču.

Sv. Peter pri Mariboru. V nedeljo so imeli otroci obeh šol prvo sv. obhajilo. Med prvobohajanci je bil tudi 50 letni Alojz Ferik iz Viničke gore. V pondeljek je prispel prvič oficijelno k St. Petru g. stolni župnik in dekan M. Umek na kanonično vizitacijo in skušnjo šolskih otrok.

Razvanje pri Mariboru. Vaško kapelico sv. Križa sta na svoje stroške pustila prenoviti zakonca Pukl Martin in Helena. Z novim šolskim letom se uvede na tukajšnji osnovni šoli v poletnih in jesenskih mesecih nedeljen šolski pouk. S tem je ustrezno dolgoletni želji vaščanov.

Pameče pri Slovenjgradcu. V naši vasi so vrli gasilci s sodelovanjem gđ. Pavle Pečolarjeve in Marice Ferenčakove uprizorili komedijo »Matiček se ženi«, katera je nad vse pričakovanje dobro uspela. Z izvajanjem svojih vlog so predvsem nadkriljevali Matiček, Nežika, Baronica ter Gašper. Pohvalno se je treba zahvaliti tudi o gosp. Filipu Cesar, kateri je kot režiser bil na svojem mestu. S to igro so pokazali Pamečani, kaj premore skupnost in poštenost. Želimo le, da nam še večkrat nudite tako zabaven popoldanček.

Ribnica na Pohorju. Mrivaški zvon, kako tesno bije srce ob tvojih glasih! Vsa soseska molči v objemu žalosti. Komu zvoní, šlo je pri

nas dne 16. t. m. pritajeno od ust do ust? Značajna, krščanska, dobrosrčna ter vobče priljubljena gospodinja in gostilničarka Lenčka Viltušnik je končala pot po naši solz dolini. Neverjetno! Resnico tega so pričale brloče sveče krog njenega krasno ovenčanega mrtvaškega odra. Govorile so jo pa tudi bridke in obilne solze potrtega njenega moža Ignaca ter ihtenje petletnega sineka Jankoča po tako iznenada izgubljeni svoji zlati nenadomestljivi mamiči. Smrt, kako kruta si vendar! Tiho in rosnih oči so pristopali v obilnem številu tudi njeni prijatelji in znanke kropit in izkazat dragi zadnjokrat na zemlji svojo ljubezen ter želeli pokoja njeni blagi duši. Celo rožice krog njenega odra, zadnji poklon vrlih naših deklet, so sklonile zalostno svoje glave, ginjene nad tem, da je morala pokojna iz sveta še tako mlada. Včakala je komaj 33 pomladi. Vendar to res kratko število let zrcali kakor zbrani venec, ki svoje prvotne krasote po njeni smrti zgubil ne bo. Koliko spoštovanja, priljubljenosti in sožalja je pokojna uživala med svojci in okoličani, je najbolj živo predložila mnogobrojna množica za njeno ovenčano krsto. Pomenljivo je bilo tudi, da so istočasno ž njo položili v grob tudi uglednega njenega sosedu, občinskega odbornika ter cerkvenega ključarja Sv. Bolfanka, 59 letnega Jožefa Turjak.

Ormož. V pondeljek dne 22. junija t. l. je imel sreski načelnik g. dr. Vavpotič v posvetovalnici osnovne šole sestanek z zastopniki ormoškega občinskega odbora in župani štirih okoliških občin Hardek, Pušenci, Hum in Frankovci. Najprej je g. načelnik poročal o banovinskem proračunu, zlasti o postavki za kmetijstvo. Nadalje se je dotaknil gospodarskih zadev našega sodnega okraja. Posebno je povdarjal, da naj kmetstvo ljudstvo še bolj intenzivno goji tu vdomačeno pingavsko pasmo goveje živine, pri konjereji pa noriško ter belgijsko. Pri vinogradništvu, ki je v današnji gospodarski krizi skoro najbolj prizadeta, je priporočal najboljše vrste in ne preveč vrst. — Glede kuluka so zastopniki občin ugotavljali, da se v splošnem ni obnesel, da bi ena petina najetih in plačanih delavcev več storila kakor vsi težaki-kulukaši. Predlagali so, da naj se vpeleje enotna doklada za vzdrževanje bano-

Januš Golec:

Guzaj.

27

Poletnega večera, ko je bliskalo, treskalo in je lil dež, se je plazil za št. Jurjem, mimo Botričnice v grabo in na vrh po temnem gozdiču proti cerkvi sv. Primoža. Ko je stopil iz gozda in se ozrl navzdol v dolinico preko pokopališča krog hrama božjega do rojstne hiše, je baš zablislilo, da je zasvetila trenutno v blesteči luči cela domača okolica. Blisk se je skrtil, zagrmelo je, tolovaj se je stresel pri zavesti, da se plazi po najdražjem mu kraju nocoj v vihar ni noči zadnjič v življenju. Nebo in sv. Primož mu pomagajta nocoj, da bo končal slovo od matere, rojstne hiše in domačega kraja brez žandarske krogle. Molitev in prošnja na hribčku v vihar ni noči med bliskom in gromom mu je nakapljala v obupano srce junaštva ter upanje, da se bo nocoj izteklo vse dobro in brez surovega motenja s strelom.

Potolažen ter ojunačen se je spustil naglih korakov navzdol po pobočju. Pri pokopališču je napravil križ po čelu z željo večnega miru vsem rajnim domačinom. Materinsko okence na štibelcu zadaj na dvorišče je bilo v tej strašni noči brez luči. Ko je popraskal na rahlo po zatemneli šipi, se je takoj oglasil glas, da bo odprla, naj le vstopi od spredaj, nocoj gotovo ne bo voglaril nobeden žandar krog bajte. Materi je sledil v njen kot na klop za peč. Ni prižgala leščerbe, pa saj je gledala nesrečnega otroka materina duša, ki je vedela, da je prišel zadnjič po — slovo! Najprej so pripovedovale materine solze sinu, med ihtenjem, kaj vse mora prenašati noč in dan na strpljeno starost radi njega, ki je pahnil očeta celo v ječo radi suma, da prikriva sinova zločinstva ter mu daje potuho. Ko se ga izpustili iz preiskovalnega zapora, se ni vrnil na dom radi sramote in ona še danes ne ve, kod se potika na stara leta. Sama se ubija doma in ne ve za koga, ker z njim, kateremu je bil namenjen dom, govorita nocoj zadnjič. Bogzna kaj je še vse potožila otroku mati brez najmanjšega očitka, dokler

Domišljav bolnik reče svojemu zdravniku: »Jed in pijača mi diši, tudi spim dobro, vendar si moram od vas sprostiti sveča.« — »Le ravnajte se po mojem nasvetu,« reče zdravnik, »kmalu vam bo postalo čisto drugače.«

Mlad zdravnik je sedel ob postelji bolne tridesetletne gospodične, poslušal potrpežljivo njeno dolgočasno javkanje in nato odvrnil: »Vaša slabost ni tolika bolezen, temveč neprijetno stanje. Omožite se, gospodična, potem bo to zlo izginilo!« Po kratkem pomisleku reče ona: »Da, da, pravimate, hočem se ravnati po vašem nasvetu. Veste kaj, gospod doktor, vzamite me za že-